

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Galeotti, Vincenzo.; af Vincenzo Galeotti ;
[Musiken af Cl. Schall].

Titel | Title:

[Laurette eller] Den forbedrede Forfører : en
Pantomime-ballet

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Kiøbenhavn Trykt hos Nicolaus Møller, 1785

Fysiske størrelse | Physical extent:

[8] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

17-180

Galeotti: Den forbedrede Forsøger;
1785.

DA S-num

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130022966562

17.-180

Laurette

eller

DEN

FORBEDREDE FORFÖRER.

EN

PANTOMIME-BALLET

AF

HR. VINCENZO GALEOTTI.

KIÖBENHAVN.

TRYKT HOS HOEBOGTRYKKER NICOLAUS MÖLLER.

1 7 8 5.

*Printet 1804, og udgivet af Pst., med
Titel: Laurette eller den forbedrede
Forfører.*

HOVED - PERSONERNE:

Grev LUZI	-	-	-	Hr. JANSEN.
Marquis de COULANGE	-			Hr. LINCK.
BASILE, en gammel Mand	-			Hr. DÖRFFLER.
LAURETTE, hans Datter	-			Jfr. STUART.
AGATHE, hendes Moder	-			Mad. BARK.
Marquiens Gemal	-	-	-	Jfr. JENSEN.

Musiken er componeret af Hr. SCHALL, Repetiteur ved
Balletterne, og Violon i det Kongel. Capel.

Indholdet er taget af LAURETTE, en af MARMONTELS
moraliske Fortællinger.

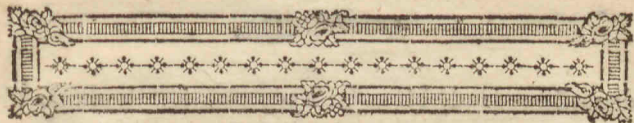
*

*

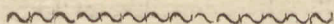
*

Man har givet Cavaliererne og Damerne Spansk Dragt, da den
Franske ingen god Virkning gjør i Dandsen.

Förste Act.

Skuepladsen forestiller en smuk Plads tæt uden for en Landsbye; bag i feer man en liden Flod, som løber forbie og adskiller Marquiens Slot, som sees langt borte, fra Landsbyen; man seer Forberedelser til en forestaaende Landsbye-Höitid, hvilken Bönderne, for at vise deres gode Herre en Opmerksomhed, have foranstaltet.

Naar Dækket drages op, seer man Greven af Luzi, som er kommen paa Landet for at besøge sin Ven Marquien af Coulange, at stige i Land af en prægtig Baad; Marquien og hans Frue, som i Vinduerne have seet hans Ankomst, komme ham med deres Følge i Möde, og efter at have modtaget ham paa den kierligste Maade, og viist Forundring og Glæde ved hans Komme, føre ham ind paa Slotter; paa samme Tid seer man paa den anden Side Basile, Agathe og Laurette, som indbyrdes vil bespare hinanden den Umage at bære adskillige Bönder-Redskaber. Laurette giver efter for sin Faders Villie, og gaaer tilbage i deres Hytte, imedens han og hans Hustru gaar i Marken for at arbeide; en Skare af unge Bönderfolk dandse imidlertid for at öve sig til

den tilstundende Höitid; Laurette, som kommer til og forener sig med dem, ved sine naturlige Ynder bemerkes hun frem for alle andre; men ved det hun seer Basile kommende med et Bundt Høe paa Skuldrene, forlader hun Dandsen, for at lette sin Faders Byrde, hvilket han dog ikke af Ömhed for hende vil tillade. Marquien med sin Gemal, Grev Luzi og deres Følge, komme nu for at see den for dem bestemte Höitid; Bönderne dandse, og dandsende krone Marquiens Vaaben, Laurette udmerker sig her, og faaer alles Bifald. Grev Luzi forelsker sig heftig i hende; man begynder adskillige Leege; men denne almindelige Fornöielse afbrydes ved et pludseligt opkommende Uveir, som bringer alt i Forvirring, og nöder Cavalererne at begive sig til Slottet, og Bönderne söge Skiul i deres Hytter. Medens Regnen og Tordenen vedvarer, falder en Lynstraale ned, som antænder et af Husene i Landsbyen; Ilden udbreder sig fra Huus til Huus, og Laurettes Boepæl bliver ganske ödelagt. Dette Vanheld sætter Bönderne i den største Forfærdelse, som fortvivlede og sukkende forgieves stræbe at slukke Ilden (*).

Naar

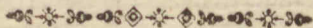
- (*) Efter Befaling anmerkes det; at ingen behöver at befrygte nogen farlige Fölger af Forestillingen af denne Ildebrand, da man dertil bruger det almindelig bekiendte; *Semen Lycopodii*, som allene giver et blus, uden at kunde tænde nogen Ting i Brand. Spröiter, Brandspande &c bruges allene for at giöre Illusionen desmere sandsynlig.

Naar denne förgelige Tildragelse er Marquien af Coulange bekiendtgjort, kommer han tillige med sin Frue og Greven af Luzi til, den sidste giver Basile en stor Foræring, og uden at oppebie hans Taksigelse, gaaer bort med de andre, for at see hvorvidt Ilden har grebet om sig; Laurette, som kommer til, hörer med störste Fornöielse sin Fader at fortælle om den store Gave han har faaet; men den Mængde Guld, som er i Pungen, bringer Basile paa den Tvivl, at Giveren maaskee kunde have taget Feil, og derfor giver sin Datter den for at bringe den tilbage, og derpaa gaaer han tillige med sin Hustru ind imellem Ruinerne af sin Hytte. Luzi, som langt fra seer Laurette, löber hende i Möde, og forsikrer hende om, at Gaven er hendes Fader bestemt; Laurette afslaaer med en yndig Beskedenhed en Ring, som Luzi vil sætte hende paa Fingeren, og gaaer tilbage til sin Fader, som tillige med hendes Moder komme for at takke Greven. Marquien med sin Gemal komme, fulgte af en stor Hob Bönder, der af dem have faaet Gaver, de möde Luzi, og tillige med ham gaae ind paa Slottet; Bönderne, som nu ere glade, adsprede sig rundt om i Byen. Basile tillige med nogle andre, gaae for at kiöbe Tömmer til deres Huses Istandsættelse. Laurette, som er ganske indtager af Greven, söger ham, for at give ham en Boquet; han, som i Forveien seer hende, lader sine Tienere skiule sig; han gaaer hende derpaa i Möde,

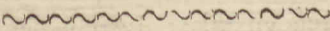
og med megen Mildhed modtager den Boquet, hun byder ham; da han merker, at hun har Tilböielighed for ham, föger han ved alle muelige Smigrerier at föröge den, og endelig foreslaaer hende at fölg med sig, lovende hende at hun skal komme til at leve i Herlighed. Den dydige Laurette afflaaer dette Tilbud; men Græven lader som han bliver vred, og med en forstilt Foragt forlader hende; da han er gaaet bort, betages hun af Smerte og Bedrövelse, og undertrykt af sine Lidenskabers Hefstighed, falder hun i Afnagt. Dette Öieblik benytter Luzi, som kommer tilbage, sig af, og ved sine Tieneres Bistand bringer hende hen i en Chaloupe og förer hende bort. Basile kommer tilbage med det han har kiöbt, og Agathe gaaer ham i Möde for at hielpe ham; en liden Dreng bringer Basile Efterretning om hans Datters Bortsnappelse, han anstiller sig klogelig, som om han vidste det, men da Drengen er borte, overgiver han saavel som hans Hustrue sig til deres Fortvivlelse; Marquien kommer til og kan ikke begribe Aarsagen til deres Kummer; da han ikke kan faae den udfpurgt, fölger han efter Basile, som tager Veien langs med Floden.

Anden

Anden Act.

En prægtig Sal i Grev Luzi's Huus.

Grev Luzi fører Laurette ind i et ziirligt Værelse, hvor adskillige indbringe alle Slags Pynt. Omringet af saa mange forføriske Gienstande, glemmer hun sine Forældre og Pligter, og gaaer bort med Fruentimmerne for at lade sig paaklæde; strax efter lader Marquien af Coulange sig anmelde, men Luzi, som ikke vil lade sig see, gaaer bort. Marquien med hans Gemal kommer derpaa; men da de forgieves have søgt Greven, gaae de igien bort. Laurette, klædt i Stads, kommer tilbage med Fruentimmerne og Luzi, som strax efter forlader hende. Da hun er allene, lader hun sig bringe et Speil, hvori hun med Henrykkelse betragter sig selv, men studser ved at blive sin Fader vaer, som er kommen ind bag ved hende. Hendes Faders Nærværelse, og hans Bebreidelser ved at see hende, iført en Pragt, som han troer at være et Vidne om hendes Beskæmmelse, kommer hende til at briske ud i den bitterste Graad; men hendes Fortrydelse overtaler Faderen til at troe, at hendes Hierte er ikke aldeles fordervet. Hun
bort-

bortkaster alle disse Prydelfer, og vil følge sin Fader, men beder om Tilladelse at tilskrive Luzi et Brev, hvilket Faderen afslaaer hende. I det de vil gaae, møde de Luzi, som af Fruentimmerne er bleven underrettet om Basiles Komme; han beder Laurette at bie, Faderen vil ikke; Luzi byder Faderen en Guldbörs, som han med Foragt kaster paa Gulvet, og med Bitterhed bebreider Greven sin Forbrydelse. Greven vil forskrække Basile, og kalder sine Folk; denne river sin Bondekiol op, og viser et militairisk Ærestegn, som han siger at have faaet med Ære; dette bringer Luzi i Forvirring, som foröges endnu mere ved Agatas, Marquiens og hans Gemals Ankomst. Alle beklage den förgende Laurette; Luzi drives omsider af Æren til at söge at oprette sin Forseelse, ved at anholde om Laurettes Haand hos hendes Forældre; Basile villiger deri, og tilgiver dem begge; hvorpaa alle söge at foröge den almindelige Glæde, og beskieftige sig med at vise Munterhed og Fornöielse ved dette saa lykkelige Udfald paa Laurettes Hændelser.

